

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1996 r.

w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania.

(Dz. U. Nr 60, poz. 278)

Na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Przygotowanie zawodowe młodocianych pracowników, zwanych dalej "młodocianymi", może odbywać się przez:

- 1) naukę zawodu,
- 2) przyuczenie do wykonywania określonej pracy.

2. Nauka zawodu ma na celu przygotowanie młodocianego do pracy w charakterze wykwalifikowanego robotnika lub czeladnika i obejmuje praktyczną naukę zawodu organizowaną u pracodawcy na zasadach ustalonych w odrębnych przepisach oraz doksztalcanie teoretyczne.

3. Przyuczenie do wykonywania określonej pracy ma na celu przygotowanie młodocianego do pracy w charakterze robotnika przyuczonego i może dotyczyć prac, których rodzaj nie wymaga odbycia nauki zawodu.

§ 2. 1. Przygotowanie zawodowe młodocianych może prowadzić:

- 1) pracodawca,
 - 2) osoba zatrudniona u pracodawcy,
 - 3) osoba prowadząca zakład pracy w imieniu pracodawcy,
- jeżeli spełniają wymagania zawodowe i pedagogiczne określone w odrębnych przepisach.

2. Wymagania, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą pracodawców, w imieniu których przygotowanie zawodowe młodocianych prowadzą uprawnieni do tego pracownicy.

§ 3. Pracodawca jest obowiązany zawrzeć z młodocianym na piśmie umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, stosownie do przepisów art. 195 § 1 Kodeksu pracy.

§ 4. W razie konieczności wypowiedzenia młodocianemu umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego odbywanego w formie nauki zawodu, pracodawca zawiadamia przedstawiciela ustawowego młodocianego oraz szkołę, jeśli młodociany doksztalca się w szkole, w celu umożliwienia młodocianemu kontynuowania nauki zawodu w dotychczasowym lub pokrewnym zawodzie.

Rozdział 2

Nauka zawodu

§ 5. 1. Umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego, odbywanego w formie nauki zawodu, zawiera pracodawca z młodocianym w terminach przyjęć kandydatów do szkół zasadniczych.

2. Jeżeli młodociany nie doksztalca się w szkole zasadniczej, umowa o pracę, o której mowa w ust. 1, może być zawarta w innym terminie.

§ 6. 1. Nauka zawodu trwa do 36 miesięcy, nie krócej jednak niż 33 miesiące.

2. Zawody, w których może odbywać się nauka zawodu, czas trwania tej nauki oraz rodzaj i zakres zdobywanych umiejętności określają plany i programy nauczania sporządzane w oparciu o klasyfikację zawodów szkolnictwa zawodowego.

§ 7. Zatrudnienie młodocianego odbywającego naukę zawodu jest dopuszczalne tylko przy pracach objętych programem praktycznej nauki zawodu.

§ 8. Pracodawca zatrudniający młodocianego w celu nauki zawodu jest obowiązany:

- 1) realizować podstawy programowe kształcenia zawodowego, ustalone dla szkoły zasadniczej, zamieszczone w dokumentacji programowej dla danego zawodu,
- 2) zapewnić osoby szkolące młodocianych, spełniające wymagania kwalifikacyjne określone w odrębnych przepisach.

§ 9. Pracodawca, który zatrudnia w celu nauki zawodu większą liczbę młodocianych, niż wynika to z jego potrzeb, może zawierać z młodocianymi umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, na czas określony, jednak nie krótszy niż czas przewidziany planem nauczania dla danego zawodu.

§ 10. 1. Pracodawca zatrudniający młodocianych w celu nauki zawodu organizuje ich doksztalcanie teoretyczne:

- 1) w szkole zasadniczej publicznej prowadzonej przez kuratora oświaty lub inny organ uprawniony do prowadzenia takiej szkoły albo
- 2) w szkole zasadniczej prowadzonej przez siebie lub wspólnie z innymi pracodawcami, albo
- 3) w ośrodku doksztalcania zawodowego, za zgodą kuratora oświaty, albo
- 4) we własnym zakresie, konieczne do złożenia egzaminu na tytuł robotnika wykwalifikowanego lub czeladnika.

2. W przypadku organizowania doksztalcania teoretycznego młodocianych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, pracodawca jest obowiązany zrealizować podstawy programowe obowiązkowych przedmiotów zawodowych teoretycznych, ustalone dla szkoły zasadniczej w dokumentacji programowej dla danego zawodu.

3. Młodocianym zatrudnionym w celu nauki zawodu i doksztalcającym się w ośrodkach doksztalcania zawodowego oraz w innych ośrodkach realizujących podstawy programowe z zakresu doksztalcania teoretycznego zawodowego,

znajdujących się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania i miejsce pracy młodocianych, pracodawca może sfinansować koszty ich dojazdu i pobytu w ośrodku.

§ 11. 1. Nauka zawodu młodocianego kończy się egzaminem.

2. Młodociani, doksztalający się w szkołach zasadniczych, składają egzamin z nauki zawodu na zasadach określonych w przepisach o egzaminach z nauki zawodu i z przygotowania zawodowego, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Młodociani, doksztalający się w innych formach niż szkolne, składają egzamin na tytuł robotnika wykwalifikowanego na zasadach określonych w przepisach o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego osób dorosłych, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Młodociani zatrudnieni u pracodawców będących rzemieślnikami, doksztalający się w szkołach zasadniczych, składają egzamin czeladniczy przed komisją egzaminacyjną izby rzemieślniczej, przy udziale przedstawiciela szkoły lub organu prowadzącego szkołę, do której młodociany uczęszczał. Egzamin ten jest równorzędny z egzaminem z nauki zawodu i powinien być przeprowadzony do końca roku szkolnego.

5. Młodociani zatrudnieni u pracodawców będących rzemieślnikami, doksztalający się w innych formach niż szkolne, składają egzamin czeladniczy przed komisją egzaminacyjną izby rzemieślniczej. Egzamin ten jest równorzędny z egzaminem z nauki zawodu i powinien być przeprowadzony do końca ostatniego roku nauki.

6. Warunki do przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 2-5, zapewnia pracodawca zatrudniający młodocianych, finansując koszty przeprowadzenia egzaminu składanego w pierwszym wyznaczonym terminie. Pracodawca może też pokryć koszty egzaminów poprawkowych.

7. Pracodawca, który nie ma warunków do przeprowadzenia egzaminów, może zwrócić się o ich zorganizowanie do innego pracodawcy lub do szkoły zawodowej prowadzącej warsztat, do izby rzemieślniczej albo do innej placówki, finansując koszty przeprowadzenia egzaminów.

§ 12. 1. Jeżeli młodociany doksztalający się w szkole zasadniczej publicznej nie otrzymał promocji lub nie ukończył szkoły z powodu niezłożenia egzaminu, pracodawca, na wniosek młodocianego, lub izba rzemieślnicza, na wniosek stron, może przedłużyć czas trwania nauki zawodu, nie dłużej jednak niż o:

1) 12 miesięcy, w celu dokończenia nauki w szkole,

2) 6 miesięcy, w innych uzasadnionych przypadkach.

2. Pracodawca, na wniosek młodocianego, a jeżeli pracodawcą jest rzemieślnik - izba rzemieślnicza, na wniosek stron, może wyrazić zgodę na skrócenie czasu trwania nauki zawodu, nie więcej jednak niż o 12 miesięcy, jeśli młodociany nie doksztalał się w szkole zasadniczej.

§ 13. Osoby, które przed ukończeniem nauki zawodu osiągnęły pełnoletność, kończą tę naukę na warunkach określonych dla młodocianych.

§ 14. W razie przerwania nauki zawodu i podjęcia jej w tym samym lub pokrewnym zawodzie u innego pracodawcy, czas odbytej poprzednio nauki zawodu zalicza się młodocianemu po sprawdzeniu stopnia opanowania zawodu, jeśli nie przekroczył 18 roku życia. Zaliczenie praktycznej nauki zawodu następuje u nowego pracodawcy, a zaliczenie przedmiotów teoretycznych - w szkole, jeśli młodociany doksztalał się w szkole zasadniczej.

Rozdział 3

Przyuczenie do wykonywania określonej pracy

§ 15. 1. Przyuczenie młodocianego do wykonywania określonej pracy może trwać od 3 do 6 miesięcy.

2. W odniesieniu do młodocianych uczestników Ochotniczych Hufców Pracy okres ustalony w ust. 1 może być przedłużony do czasu ukończenia szkoły podstawowej, nie dłużej jednak niż o 12 miesięcy, i trwać łącznie nie dłużej niż 18 miesięcy.

3. Czas trwania, zakres oraz programy przyuczenia do wykonywania określonej pracy są ustalane przez pracodawców.

§ 16. 1. Przyuczenie do wykonywania określonej pracy kończy się egzaminem sprawdzającym.

2. Młodociani zatrudnieni u pracodawców nie będących rzemieślnikami składają egzamin, o którym mowa w ust. 1, bezpośrednio u swoich pracodawców.

3. Młodociani zatrudnieni u pracodawców będących rzemieślnikami składają egzamin, o którym mowa w ust. 1, przed komisją egzaminacyjną izby rzemieślniczej, na zasadach określonych przez Związek Rzemiosła Polskiego.

§ 17. 1. Jeżeli wynik egzaminu jest pozytywny, pracodawca lub izba rzemieślnicza wydaje zaświadczenie stwierdzające nabycie umiejętności w wykonywaniu prac, których dotyczyło przyuczenie, oraz określające jego rodzaj, czas trwania i uzyskaną ocenę.

2. W razie negatywnego wyniku egzaminu pracodawca, a w odniesieniu do pracodawcy będącego rzemieślnikiem - izba rzemieślnicza ustala, na jaki okres należy przedłużyć przyuczenie do wykonywania określonej pracy, z tym jednak, że okres ten nie może przekroczyć 3 miesięcy.

§ 18. Młodocianemu, który ukończył przyuczenie do wykonywania określonej pracy z wynikiem pozytywnym i podjął naukę zawodu obejmującą zakres przyuczenia do wykonywania określonej pracy, zalicza się okres przyuczenia do okresu praktycznej nauki zawodu.

Rozdział 4

Zasady wynagradzania młodocianych

§ 19. 1. Młodocianemu w okresie nauki zawodu przysługuje wynagrodzenie obliczane w stosunku procentowym do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim kwartale, obowiązującego od

pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

2. Stosunek procentowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) w pierwszym roku nauki - nie mniej niż 4%,
- 2) w drugim roku nauki - nie mniej niż 5%,
- 3) w trzecim roku nauki - nie mniej niż 6%.

§ 20. Młodocianym odbywającym przyuczenie do wykonywania określonej pracy przysługuje nie mniej niż 4% wynagrodzenia, o którym mowa w § 19 ust. 1.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 21. Do umów o pracę w celu przygotowania zawodowego, zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, mają zastosowanie dotychczasowe przepisy, chyba że rozporządzenie przewiduje rozwiązania korzystniejsze dla młodocianych.

§ 22. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 maja 1995 r. w sprawie Ochotniczych Hufców Pracy (Dz. U. [Nr 59, poz. 309](#)) w § 8 w ust. 1 skreśla się pkt 1.

§ 23. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1989 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych w uspołecznionych zakładach pracy i ich wynagradzania (Dz. U. Nr 56, poz. 332, z 1990 r. Nr 60, poz. 346 i z 1992 r. Nr 102, poz. 519),
- 2) rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie nauki zawodu i przyuczenia do wykonywania określonych prac przez młodocianych w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 335, z 1982 r. Nr 17, poz. 130, z 1988 r. Nr 32, poz. 237, z 1990 r. Nr 56, poz. 332 i z 1992 r. Nr 103, poz. 525).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 czerwca 1996 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania. (Dz. U. Nr 197, poz. 1663)

Na podstawie art. 191 § 3 i art. 195 § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagradzania (Dz. U. [Nr 60, poz. 278](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

"§ 2. 1. Przygotowanie zawodowe młodocianych może prowadzić:

- 1) pracodawca,
- 2) osoba prowadząca zakład pracy w imieniu pracodawcy,
- 3) osoba zatrudniona u pracodawcy

- pod warunkiem posiadania kwalifikacji wymaganych od instruktorów praktycznej nauki zawodu, określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu (Dz. U. [Nr 113, poz. 988](#)).

2. Kwalifikacje, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą pracodawców, w imieniu których przygotowanie zawodowe młodocianych prowadzi uprawnieni do tego pracownicy.;"

2) po § 3 dodaje się § 3a-3c w brzmieniu:

"§ 3a. Pracodawca będący rzemieślnikiem zawiadamia o zawarciu umowy, o której mowa w § 3, izbę rzemieślniczą właściwą ze względu na siedzibę rzemieślnika.

§ 3b. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o "izbie rzemieślniczej", należy przez to rozumieć także cech, jeżeli sprawuje on nadzór nad przebiegiem przygotowania zawodowego w rzemiośle pracowników młodocianych na podstawie upoważnienia udzielonego przez izbę rzemieślniczą, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. [Nr 112, poz. 979](#)).

§ 3c. Przepisy § 1 ust. 2, § 2, 3, 5, 8-10, § 11 ust. 6, § 14 i § 15 ust. 3 odnoszące się do pracodawców stosuje się odpowiednio do pracodawców będących rzemieślnikami.;"

3) § 4-6 otrzymują brzmienie:

"§ 4. W razie konieczności wypowiedzenia młodocianemu umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego odbywanego w formie nauki zawodu, pracodawca zawiadamia przedstawiciela ustawowego młodocianego lub jego opiekuna oraz szkołę, jeżeli młodociany doksztala się w szkole, a także izbę rzemieślniczą, jeżeli pracodawcą jest rzemieślnik, w celu umożliwienia młodocianemu kontynuowania nauki zawodu w dotychczasowym lub pokrewnym zawodzie.

§ 5. 1. Umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego odbywanego w formie nauki zawodu zawiera pracodawca z młodocianym w terminie przyjęć kandydatów do zasadniczych szkół zawodowych.

2. Jeżeli młodociany nie doksztala się w zasadniczej szkole zawodowej, umowa o pracę, o której mowa w ust. 1, może być zawarta w innym terminie.

§ 6. 1. Nauka zawodu trwa nie krócej niż 24 miesiące i nie dłużej niż 36 miesięcy, z zastrzeżeniem § 12.

2. Zawody, w których odbywa się nauka zawodu oraz czas jej trwania, określają przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. [Nr 63, poz. 571](#)).

3. Nauka zawodu może odbywać się w innych zawodach niż określone w przepisach, o których mowa w ust. 2. W odniesieniu do tych zawodów egzaminy kwalifikacyjne na tytuł czeladnika przeprowadzają komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, zgodnie z przepisami o egzaminach kwalifikacyjnych na tytuły czeladnika i mistrza w zawodzie.;"

4) § 8-10 otrzymują brzmienie:

"§ 8. Pracodawca zatrudniający młodocianego w celu nauki zawodu:

1) realizuje program nauczania uwzględniający podstawę programową kształcenia w zawodzie występującym w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub program będący podstawą przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych na tytuł czeladnika w zawodach nieujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego,

2) zapewnia, aby osoby szkolące młodocianych posiadały kwalifikacje, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 9. Pracodawca zatrudniający w celu nauki zawodu większą liczbę młodocianych, niż wynika to z jego potrzeb, może zawierać z młodocianymi umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego na czas określony, jednak nie krótszy niż okres kształcenia określony w przepisach, o których mowa w § 6 ust. 2, lub okres kształcenia wymagany do przystąpienia do egzaminu kwalifikacyjnego na tytuł czeladnika.

§ 10. 1. Pracodawca zatrudniający młodocianych w celu przygotowania zawodowego odbywanego w formie nauki zawodu:

- 1) kieruje ich na doksztalanie teoretyczne do zasadniczej szkoły zawodowej albo
- 2) kieruje ich na doksztalanie teoretyczne do ośrodka kształcenia i doskonalenia zawodowego, albo
- 3) organizuje doksztalanie teoretyczne we własnym zakresie.

2. W przypadku organizowania kształcenia teoretycznego, zgodnie z ust. 1 pkt 3, pracodawca realizuje obowiązkowe zajęcia z zakresu teoretycznego kształcenia zawodowego, wynikające z programu nauczania w zawodach występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, lub zapewnia teoretyczne przygotowanie do zdania egzaminu kwalifikacyjnego na tytuł czeladnika w zawodach nieujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

3. Młodocianym zatrudnionym w celu nauki zawodu i kształcącym się w ośrodkach kształcenia i doskonalenia zawodowego, znajdujących się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania i miejsce pracy młodocianych, pracodawca może sfinansować koszty dojazdu i pobytu w ośrodku.";

5) w § 11:

a) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

"2. Młodociani kształcący się w zasadniczych szkołach zawodowych zdają egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 marca 2001 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych (Dz. U. [Nr 29, poz. 323](#) i [Nr 128, poz. 1419](#) oraz z 2002 r. [Nr 46, poz. 433](#) i [Nr 155, poz. 1289](#)), z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Młodociani kształcący się w innych formach niż szkolne zdają egzamin na tytuł robotnika wykwalifikowanego, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 12 października 1993 r. w sprawie zasad i warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego dorosłych (Dz. U. Nr 103, poz. 472).

4. Młodociani zatrudnieni u pracodawców będących rzemieślnikami kształcący się w zasadniczych szkołach zawodowych, a także kształcący się w innych formach niż szkolne, zdają egzamin kwalifikacyjny na tytuł czeladnika przeprowadzany przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych, zgodnie z przepisami o egzaminach kwalifikacyjnych na tytuły czeladnika i mistrza w zawodzie.",

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Pracodawca zatrudniający młodocianych opłaca koszty przeprowadzania egzaminów, o których mowa w ust. 2-4, zdawanych w pierwszym wyznaczonym terminie. Pracodawca może pokryć koszty egzaminu poprawkowego.",

d) uchyla się ust. 7;

6) § 12 otrzymuje brzmienie:

"§ 12. 1. Jeżeli młodociany kształcący się w zasadniczej szkole zawodowej nie otrzymał promocji do klasy programowo wyższej lub nie ukończył szkoły, pracodawca, na wniosek młodocianego, albo izba rzemieślnicza, na wniosek pracodawcy będącego rzemieślnikiem i młodocianego, może przedłużyć czas trwania nauki zawodu, nie więcej jednak niż o 12 miesięcy, w celu umożliwienia dokończenia nauki w szkole, a w innych uzasadnionych przypadkach nie więcej niż o 6 miesięcy.

2. Pracodawca, na wniosek młodocianego, a jeżeli pracodawcą jest rzemieślnik - izba rzemieślnicza, na wniosek pracodawcy będącego rzemieślnikiem i młodocianego, może wyrazić zgodę na skrócenie czasu trwania nauki zawodu, nie więcej jednak niż o 12 miesięcy, jeżeli młodociany nie kształca się w zasadniczej szkole zawodowej.";

7) § 14 otrzymuje brzmienie:

"§ 14. 1. W razie przerwania nauki zawodu i podjęcia jej w tym samym lub pokrewnym zawodzie u innego pracodawcy, czas odbytej poprzednio nauki zawodu wlicza się młodocianemu do okresu wymaganego do obycia przygotowania zawodowego, po sprawdzeniu stopnia opanowania zawodu, jeżeli przerwa w nauce zawodu nie trwała dłużej niż 12 miesięcy.

2. Zaliczenia praktycznej nauki zawodu dokonuje pracodawca, który przyjął młodocianego w celu dokończenia nauki zawodu, a zaliczenia przedmiotów teoretycznych - w zakresie zrealizowanym w okresie odbywania przygotowania zawodowego u poprzedniego pracodawcy - dokonuje podmiot prowadzący teoretyczne kształcenie zawodowe tego młodocianego w czasie odbywania przez niego przygotowania zawodowego u nowego pracodawcy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą odpowiednio młodocianych, którzy rozpoczęli naukę zawodu na innej podstawie niż umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego, lecz nauki tej nie ukończyli.";

8) w § 15 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

"2. W odniesieniu do młodocianych uczestników Ochotniczych Hufców Pracy okres ustalony w ust. 1 może być przedłużony do czasu ukończenia gimnazjum i trwać łącznie nie dłużej niż 22 miesiące.

3. Czas trwania, zakres oraz program przyuczenia do wykonywania określonej pracy ustala pracodawca, przyjmując wybrane treści programu nauczania w zawodach występujących w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego lub programu nauczania uwzględniającego wymagania będące podstawą przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych na tytuł czeladnika w zawodach nieujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego".

§ 2. Do umów o pracę w celu przygotowania zawodowego zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, chyba że przepisy rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem przewidują rozwiązania korzystniejsze dla młodocianych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*